

Marie woonde in een huisje onder in een oude boom. Ze was een eigenwijs vrouwtje dat altijd dacht dat ze gelijk had (zelfs als ze dat niet had). Ze was graag alleen; dat had ze het liefst. Ze had weinig tot geen angst en vond overal wel een oplossing voor.

Dat ze kon toveren, vertelde ze aan niemand, want anders zouden alle bosbewoners met hun problemen bij haar komen, en daar had ze helemaal geen zin in. Ze wilde een rustig leventje.

Op een dag was ze in haar huisje de afwas aan het doen, toen er geklopt werd.

"Wie klopt er nu zo vroeg op de dag?" mompelde Marie.

Ze tikte met haar tintelende vingers tegen de afwas, zodat die vanzelf door zou gaan. Ze deed de deur open en zag een klein jong egeltje staan.